

[Miljøministeren]

der er driftsudgifter. For det første er der hele finansloven. Der er en lang række aktiviteter og initiativer på finansloven, som ikke indgår i investeringsrammen. Det er det, jeg mener. Jeg burde måske ikke sige problemer, men en række emner, som ikke direkte er med som følge af investeringsplanen. Derudover er der en række driftsudgifter en lang række steder i samfundet som følge af tidligere investeringer. Det, som jeg har her, er den konkrete plan for de næste 6 år, og jeg har ikke de gamle investeringer og afledte konsekvenser og sådan noget med. Det var det, jeg mente.

Derfor håber jeg sandelig, at vi har nogenlunde fod på de overordnede problemer, men jeg vil gerne medgive både fru Dorte Bennedsen og hr. Leif Hermann, at jeg synes, det er vigtigt at få de langsigtede strategier og problemer med ind i diskussionen, og det vil vi selvfølgelig også bestræbe os på.

Når jeg har valgt at udskyde naturfredningsloven, har jeg sagt, at det skyldtes, at det er en lov fra 1937 eller 1933 eller sådan noget. Den minder mig lidt om en cykelslange. Vi sætter en lap på hele tiden, og jeg synes næsten, den er så overlappet, at den ikke rigtig kunne klare en lap til. Derfor valgte jeg at sige, at jeg hellere vil sætte en ny slange ind – med andre ord lave en ny og forenklet lovgivning, som faktisk ikke har til formål at gøre det dårligere for naturen, men at gøre det bedre. I perioden indtil vi får den lov, har jeg så ved hjælp af anden lovgivning og af min prioritering både i forbindelse med investeringsplanen og finansloven sikret, at det grønne ikke lider skade, for nu at bruge et lidt bredt udtryk. Jeg vil sige tværtimod. Af investeringsplanen fremgår også, at det er oprioriteret med 50 pct. Jeg tror, jeg har sagt, hvad der kan siges om entropibegrebet.

Til hr. Leif Hermann vil jeg sige, at jeg føler faktisk, at miljøet får en første prioritet. Jeg synes også, at både denne investeringsplan – lad mig så kalde den investeringsplan – og finanslovbudgettet betyder, at miljøet er godt placeret også i denne regering.

Der er åbenbart ikke tid til mine slutreplikker, så jeg vil vente med dem til senere.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hermed begynder vi den sidste runde af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg ved ikke, om den nye budgetomstruktureringsplan, som gør det svært for Folketinget at følge med i enkeltudgifterne inden for ministerens ressortområde, også er til forhandling, så der heller ikke kan tales om dem, men jeg vil da godt have en forklaring på det. Ministeren har haft nogle dage til det. Vi har diskuteret det i Miljøudvalget i forbindelse med budgetterne.

Hvis det er den holdning, ministeren lægger for dagen, at man ikke ønsker at svare på spørgsmål vedrørende en bekendtgørelse, som man allerede har lavet i udkast, må vi lave et beslutningsforslag for at få ændret den bekendtgørelse, som jo ligger inden for ministerens område.

Det andet spørgsmål går jeg ud fra at ministeren er i stand til at besvare. Det kan vel formentlig ikke være til forhandling hos dambrugene.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg regnede da heller ikke med, at ministeren ville have set det som sin opgave at så splid. Jeg havde da regnet med, at miljøministeren ville have set det som sin opgave at gøre det lysende klart, hvad den miljømæssige omkostning ved den udgave af Storebæltsløsningen var, så vi havde kunnet se, at det koster altså det og det i nærmiljøet i Storebælt og det på trafikudviklingen og dermed på energimiljøet.

Så ved jeg godt, ministeren ved at gøre det klart ikke kunne have forhindret, det var kørt videre. Der lå et forlig, og folk er altså mere tilbøjelige til at løbe fra ansvaret end fra forliget, kan vi høre, så det gør de så.

Men det, ministeren har gjort nu, er åbenbart, at hun har skiftet mening og sagt, at det med nærmiljøet i Storebælt ikke længere er noget, De Radikale synes er nogen høj miljøomkostning, og at dette med trafikudviklingen ikke længere er noget, De Radikale synes er værd at beskæftige sig med i forbindelse med energiforbrug og med forurening. Det kan jeg jo ikke bebrejde, ud over hvad vi altid gør politisk, ministeren. Vi skal bare gøre det helt klart, at De Radikale nu radikalt har skiftet mening med hensyn til trafik- og miljøudviklingen i forbindelse med Storebælt og i forbindelse med nær-